

У рамках реалізації проекту «Малі міста – великі враження» Міністерство культури України підтримало 8 проєктів невеличких міст України.

Більшість малих міст України – це справді унікальні осередки культури та історії нашої країни. Україна готова змінюватись, і українці усвідомлюють, що саме культура є фундаментом перетворень у державі – зазначив міністр культури Євген Нищук.

Першим з проєктів 9–13 травня стартував Міжнародний фестиваль кіно та урбаністики «86» у місті Славутич.

Головна мета фестивалю – переосмислення Чорнобильської спадщини. Місто Славутич у цьому контексті відіграє велику роль, оскільки було спроектоване саме після вибуху на четвертому реакторі Чорнобильської АЕС для переселення працівників станції та їхніх родин, які до того жили у Прип'яті. Прагнучи наголосити на солідарності народів, радянський уряд залучив до будівництва різні республіки, які проєк-

«86» — СХОПИТИ НЕВЛОВИМЕ

вий оркестр вразив усіх своєю майстерністю і драйвовістю, влаштувавши справжню дискотеку. У цей день учасники архітектурного воркшопу презентували свої роботи, а режисер Йоран Олссон представив глядачам два своїх

словенському місті, глядачі разом вирішували, за якими камерами йти, і визначали, як розгортатиметься показ.

Цього року вперше конкурс «Пальма Півночі» відбувся у міжнародному форматі: відбірковою комісія отримала 140 заявок із 9 країн, з яких обрала 12 стрічок – 5 українських та 7 зарубіжних. Міжнародне журі визначило володаря Гран-прі та Призу за найкращий український короткометражний документальний фільм, а пряме голосування визначило лауреата Призу глядацьких симпатій. Членами почесного журі «Пальми Півночі» були сценаристка Наталя Ворожбит, журналістка Марія Кувшинова та програмний директор кінофестивалю в Іграві Віктор Корень.

Гран-прі в конкурсі «Пальма Півночі» та Приз глядацьких симпатій отримала стрічка «Чарівна таблетка» Олександра Зубовленка, найкращим українським фільмом став «Зв'язок» Жанни Озірної.

На фестивалі відбувся прем'єрний показ фільмів-фіналістів освітнього проєкту MyStreetFilmS Ukraine: Спільні місця, за яким упродовж весни учасники знімали свої картини під наглядом професійних тьюторів. Переможцем став фільм «Діорама» Зої Лактіонової та Тетяни Корнеєвої. Спеціальну відзнаку журі отримала стрічка «Гирі мої Гирі» Євгена Нікіфорова. Фаво-

ритом глядачів стала картина Лізи Герман «Порцеляна». А найкраща стрічка минулого року, «Ма» Марії Стоянової, була показана на фестивалі у Іграві та увійшла до шостої збірки короткометражних фільмів «Українська Нова Хвиля».

Фільмом-відкриттям стала документальна стрічка Йорана Олссона «Фонко», яку шведський режисер представив особисто. На фестивалі відбулися покази ще двох його робіт: «Про насильство» (2014) та «Чорний мікстейп 1967–1975» (2011). Олссон також представив і прокоментував два фільми, що вплинули на його режисерське бачення: «Округ Гарлан, Сполучені Штати Америки»

піла мариупольська платформа ТЮ.

У рамках урбаністичної програми 18 квітня розпочала роботу урбаністична резиденція. З великої кількості заявників з різних країн світу було відібрано 9 резидентів: Андраш Таборі (колектив GRUPPO TOKMAG), Юрген Рендл, Катерина Берлова та Олеся Оникієнко, Маттіас Мальк, Міхаела Лакова, Олександр Єльцин, Ольга Зовська, Сибіллі Фойхт. Резиденти – архітектори, урбаністи і митці – представляли країни, які були залучені до створення Славутича: Азербайджан, Грузію, Вірменію, Естонію, Литву, Латвію,

Барбари Копл та «Дівчата з Челсі» Енді Воргола.

Музична частина програми під назвою «Аномалія» збирала 25 виконавців електронної та інструментальної музики і складалася з п'яти вечірок за участі Ptakh Jung, Freak Rave Cabaret, резидентів 20ft Radio, нових імен приазовської техно-сцени, а також робітника ЧАЕС і за суміщництвом музиканта – DJ Trofimm. Також у програмі – спеціальний гість, «геній-космонавт» із Позняків. Вдень працювала сцена 20ft Radio, а на відкритті та закритті було представлено спеціальні музичні перформанси. Запрошеними кураторами висту-

Україну, Росію, а також Польщу, Словаччину, Чехію та Угорщину. Разом вони протягом місяця міркували про історичний розвиток і потенційне майбутнє Славутича, здійснювали мистецькі та урбаністичні дослідження, розробляли і втілювали свої урбаністичні проєкти, презентували їхні підсумки в рамках фестивалю. Куратором резиденції виступив колектив METASITU – керівники урбаністичної програми 5-го Фестивалю «86».

До середини квітня для славутичан та гостей з інших міст тривав прийом заявок на участь в архітектурному воркшопі, мета якого – облаштувати кемпінг та уявну набережну сухого озера, відомого як Котлован. Дитяча школа урбаністики запропонувала освітні програми під час фестивалю для гостей від 8 до 14 років та їхніх батьків.

Міський голова Юрій Фомічев так охарактеризував фестиваль «86»: «Це туса сучасних архітекторів, урбаністів. Документальні фільми, хакатони, все, що завгодно. Просто божевілья. Просто суцільна філософія. Навіть тема цьогорічного фестивалю – «Щось невловиме».

За словами і відвідувачів, і самих організаторів, за атмосферою приїздять саме до Славутича на Міжнародний фестиваль кіно та урбаністики «86».

тували певні квартали, названі на честь відповідних міст: Баку, Тбілісі, Єревана, Таллінна, Риги, Вільнюса, Києва, Ленінграда, Москви та Белгорода. Архітектори, урбаністи та будівельники приїхали до України та менше як за півтора роки побудували місто на 25000 мешканців. У 1990-х роках було побудовано три нових квартали (Печерський, Добрининський та Чернігівський), які, на відміну від попередніх десяти, не мали конкретної топографічної прив'язки. У 2017 році в результаті мистецького проєкту, над яким працювала група місцевих мешканців, з'явився 14-й квартал, нахненний містом Афіни. Цей проєкт мав на меті переосмислити урбаністичний спадок міста й поміркувати над його майбутнім розвитком.

5-й фестиваль кіно та урбаністики «86» реалізує поставлені завдання, поєднуючи кіно, музику та урбаністику. Цьогоріч він пройшов під назвою «Щось невловиме».

Церемонія відкриття збирала аншлаґ, Чернігівський військо-

ві фільми. Фінішував велопробіг Чернігів-Славутич і відбулася музична вечірка «Аномалія: Космічне відкриття».

Кінопрограму фестивалю було сформовано за темами: урбаністика, енергетика, екологія. У секції кіно було представлено повнометражні документальні фільми з 13 країн. Серед них – «Похвала Нічому» сербського режисера Боріса Мітіча, кінопоема, де звучить саундтрек від Tiger Lillies та Pascal Comelade, а текст начитує рок-ідол Ітті Поп. Прем'єра стрічки відбулася на кінофестивалі в Локарно у конкурсі експериментальних і новаторських фільмів Signs of Life. Картина турецького режисера Джорджана Кельтека «Метеори» отримала в Локарно нагороду «Swatch Art Peace Hotel», а на міжнародному фестивалі у Іграві – приз за найкращий повнометражний дебют. Цього року на фестивалі було вперше показано інтерактивне кіно – «Повстання у Мариборі» Мейпл Рази та Мілтона Гійена. Переглядаючи його, спостерігаючи за заворушеннями в однойменному

